

Tiesas (ceturrtā palāta) 2021. gada 21. oktobra spriedums (Thüringer Finanzgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH/Hauptzollamt Erfurt

(Lieta C-825/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Galapatēriņa procedūra – Atļauja ar atpakaļejošu spēku – Regula (ES) Nr. 952/2013 – Savienības Muitas kodekss – 211. panta 2. punkts – Piemērojamība laikā – Nosacījumi – Regula (EEK) Nr. 2454/93 – 294. panta 2. punkts – Tvērums)

(2021/C 502/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Thüringer Finanzgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Erfurt

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 211. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams pieteikumam par atļaujas pagarināšanu ar atpakaļejošu spēku, kas iesniegts pirms 2016. gada 1. maija, proti, datuma, kad šis pants kļuva piemērojams saskaņā ar šīs regulas 288. panta 2. punktu, pat ja lēmums par šo pieteikumu ir ticis pieņemts pēc šī datuma.
- 2) Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1602/2000 (2000. gada 24. jūlijs), 294. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja muitas iestādes izsniedz jaunu atļauju ar atpakaļejošu spēku tādiem pašiem darījumiem un precēm kā tās, kas bija sākotnējās atļaujas priekšmets, uz šādu atļauju neattiecas šī panta 3. punktā izklāstītie nosacījumi.

⁽¹⁾ OV C 77, 9.3.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 14. oktobra spriedums (Oberlandesgericht Köln (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Biofa AG/Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG

(Lieta C-29/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 528/2012 – 3. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts – Jēdzieni “biocīds” un “aktīvā viela” – Nosacījumi – Iedarbība citādā veidā, kas nav tikai fiziska vai mehāniska iedarbošanās – 9. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Aktīvās vielas apstiprināšana – Apstiprinājuma apjoms)

(2021/C 502/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāja: Biofa AG

Atbildētāja: Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 334/2014 (2014. gada 11. marts), 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka produkts, kas ir paredzēts, lai iznīcinātu, atbaidītu vai padarītu nekaitīgu jebkuru kaitīgu organismu, un kas satur aktīvo vielu, kura ir apstiprināta ar Komisijas īstenošanas regulu atbilstoši minētās regulas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktam, tikai šīs apstiprināšanas dēļ neietilpst jēdzienā "biocīds" šī 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē; līdz ar to kompetentajai valsts tiesai ir jāpārbauda, vai šis produkts atbilst visiem nosacījumiem, kas ir noteikti pēdējā minētajā tiesību normā, lai tas ietilptu šajā jēdzienā. Tomēr gadījumā, ja minētā produkta sastāvs ir identisks tāda biocīda sastāvam, kāds pieteikumā šīs aktīvās vielas apstiprināšanai tika iesniegts kā reprezentatīvs, šai tiesai ir jāuzskata, ka šis produkts ietilpst minētajā jēdzienā.

(¹) OV C 191, 8.6.2020.

Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 14. oktobra spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – E/*Finanzamt N* (C-45/20) un Z/*Finanzamt G* (C-46/20)

(Apvienotās lietas C-45/20 un C-46/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 167. pants, 168. panta a) punkts, 250. un 252. pants – Priekšnodokļa atskaitīšana – Nekustamais īpašums – Biroja telpa – Fotoelementu iekārta – Lēmums par īpašuma iekļaušanu, kas rada atskaitīšanas tiesības – Lēmuma par īpašuma iekļaušanu paziņošana – Tiesību uz atskaitīšanu īstenošanas prekluzīvais termiņš – Prezumpcija par īpašuma iekļaušanu nodokļa maksātāja privātīpašumā, ja nav paziņots lēmums par iekļaušanu – Neitralitātes princips – Tiesiskās drošības princips – Līdzvērtības un samērīguma principi)

(2021/C 502/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāji: E (C-45/20), Z (C-46/20)

Atbildētāji: *Finanzamt N* (C-45/20), *Finanzamt G* (C-46/20)

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes Direktīvu 2009/162/ES (2009. gada 22. decembris), 168. panta a) punkts, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas grozītajā redakcijā 167. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļautas valsts tiesību normas, kuras valsts tiesa ir interpretējusi tādējādi, ka tad, ja nodokļa maksātājam ir tiesības nolemt iekļaut īpašumu sava uzņēmuma aktīvos un ja – vēlākais – līdz tiesību aktos noteiktā apgrozījuma nodokļa gada deklarācijas iesniegšanas termiņa beigām kompetentajai valsts nodokļu administrācijai nav radīta iespēja konstatēt šī īpašuma šādu iekļaušanu, pamatojoties uz tiešu lēmumu vai pietiekamām netiešām norādēm, tā drīkst atteikt tiesības veikt ar šo īpašumu saistītā PVN atskaitīšanu, uzskatīdama, ka tas ir ticis iekļauts nodokļa maksātāja privātajā īpašumā, izņemot gadījumu, ja konkrēta juridiskā kārtība, saskaņā ar kuru šī iespēja var tikt īstenota, parāda, ka tā nav saderīga ar samērīguma principu.

(¹) OV C 191, 8.6.2020.